

A monoriak így szurkoltak (naplórészlet)

A Magyar Labdarúgó Szövetség 350 tiszteletjegyet bocsátott a Máltai Szeretetszolgálat rendelkezésére a szeptember 2-i Magyarország-Svédország mérkőzésre. Az EB-résztételért vívott találkozón a magyar csapat 2:1-es győzelmet ért el, ami a karitatív szervezet nem egy vendégének meghatározó élményévé vált. Az alábbiakban a Oláh Zsolt, a monori cigánytelepen dolgozó máltai munkatárs feljegyzéseiből idézünk

Péntek: Magyarország - Svédország, - húúú!!

Az igazat megvallva nekem is ez volt az első igazi nagy, élő, stadionos focimeccsem... Fantasztikus volt. Nyolc telepi srácot vittünk a monori focicsapatból, ők nemcsak, hogy élvezték, hanem egyenesen sokkot kaptak, amikor a lépcsőről szemük elé tárult a stadion egésze.

Janika (aki fejből nyomta melyik játékosnál van a labda, és őt utoljára épp hová igazolták) megjegyezte, hogy eddig még soha sehol nem énekelte még így, teli torokból a Himnuszt. És milyen jó volt a több ezer emberrel együtt énekelni. Tényleg leírhatatlan volt az érzés, mint mikor a hatalmas tömeg egyszerre (ö)örült a góloknál. (A srácok egymásnak mutogatták a karjukat, kinek áll fel rajta jobban a szőr...)

Mikor szurkolókkal tömött villamoson utaztunk hazafelé, a tyúkfej fia Nándika felszólalt hogy : a svédek anyit voltak a földön hogy biztos fölfáztak, ezen a fél villamos nevetett, aztán többi szurkoló szóval tartotta a fiainkat, akik a villamosról leszállva megint a Himnuszt énekelték. És persze nyugtázták, hogy vannak Pesten rendes "paracsávók" is, akik velük nevetgélnek, és most mennyire nem számított hogy cigányok...